

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXXIV. — Izdan in razposlan dne 10. novembra 1876.

125.

Ukaz ministerstva notranjih reči od 31. julija 1876,

o pristojbinah stotnikom (ritmojstrom), določenim za vojaška asistenčna poveljstva v kak
nameu civilne uprave.

Dogovorno s c. in kr. državnim vojnim ministerstvom in drugimi udeleženi osrednjimi oblastvi se razglasuje, da po določenih propisa o pristojbinah c. kr. vojstva (armade), kateri je v moč prišel 1. dne januarja meseca 1876, tistim stotnikom (ritmojstrom), ki so se jim, — puščenim v dozdanji svoji šarži, — o miru podelile pristojbine prve višje šarže, tedaj, kadar se določijo za poveljstva (komande) civilni upravi dane vojaške asistencije, pristoji priklad ali priboljšek po tisti meri, kakor je bila v ministerskem ukazu od 10. aprila 1872 (Drž. zak. št. 49) štapskim oficirjem določenim za enakšna poveljstva pri vojaški asistenci ustanovljena na 1 gl. 40 kr. vsak dan.

Lasser s. r.

126.

Ukaz ministerstva za trgovino dogovorno z ministerstvom notranjih reči od 12. oktobra 1876,

s katerim se izdaje zvršitven propis k postavi od 19. junija 1866 (Drž. zak. št. 85) o napravi
javnih vagavnic in merivnic.

V §. 12 postave od 19. junija 1866 piše se, da ljudje, kateri se postavijo za vaganje in merjenje, morajo biti pripravni za to delo. Ta pripravnost ali sposobnost naj se v prihodnje izkazuje s preskušnjo opravljeno pri kakem c. kr. meroizkusnem nadzorniku o zadostnem znanji merske in vtežne sisteme in pa propisom primernega orodja za vaganje in merjenje in o dovoljni ročnosti ali spretnosti v djanjskem opravilu vaganja in merjenja.

Za preskušnjo je plačati 5 gl. avstr. veljave kot takso, ki pristoji dotičnemu meroizkusnemu nadzorniku, in kandidatu se izdá spričevalo ali svedočba o primerni sposobnosti.

Lasser s. r.

Chlumecky s. r.

127.

Ukaz ministerstev za pravosodje in finance in vrhovnega računišča od 16. oktobra 1876,

s katerim se deloma spreminjajo določila §§^{ov} 8, 30 in 60 navodila Dunajskemu civilno-sodnemu hranilnemu uradu od 17. julija 1859 (Drž. zak. št. 144).

Ministerstvoma za pravosodje in finance in vrhovnemu računišču vzvidelo se je, maksimalno vsoto (največino), katera se sme po §. 30 v navodilu hranilnega urada od 17. julija 1859 (Drž. zak. št. 144) puščati blagajničarju (kasirju) Dunajskega civilno-sodnega hranilnega urada v priročni blagajnici za vsakdanjo potrebo, povišati na petdeset tisoč goldinarjev avstr. veljave, in takó tudi — po deloviti premeni §§. 8 in 60 navodila hranilno-uradnega — dovoliti, da bode zapisno knjigo o pismih, ki prihajajo od vnanjih oblastev ter imajo v sebi denarnih ali pa vrednotnih papirjev, pod nadzorom in prigledom mesto-ravnatelja (vice-direktorja) pisal neki oficijal hranilnega urada, ki ga v to določi prezidij deželnega sodišča

Glaser s. r.

Pretis s. r.

Mercandin s. r.

128.

Ukaz ministerstva notranjih reči, dogovorno z ministerstvom za trgovino in poljedelstvo od 16. oktobra 1876,

o naredbah v ta namen, da se odvrnejo nesreče, ki prihajajo od preobtežbe prevoznih ladij in čolnov.

Da bi se — kolikor je moči — ubranilo preoblaganje čolnov ali ladij prevoznih ter odvrnile nezgode, ki rade izvirajo odtod, in da bi ljudem samim, kateri se dajó prevažati čez kako vodo, bilo mogoče, predno stopijo na tak čoln, in tudi s čolna, ko so že na njem, videti tisto mejo ali črto, do katere največ sme prevozni čoln pod vodo iti; da bi se torej — ako bi bilo treba — vsak sam lahko pazil kake nevarnosti, ukazuje se naslednje:

Prevozilo (čoln ali ladija) sme imeti samo toliko bremena ali naklada, da se na sredi svoje dolgosti nikdar čez 0·25 metra izpod svojega kraja ne pogrezne (vglobi) v vodo.

Da bi se ta mejna črta dopuščenelega največjega potapljanja očitno oznamenila, treba je na obojem podolžnem ostenku, 0·25 metra izpod kraja, pritrditi vodoravno (horizontalno), debeli deski, ki morata biti toliko široki, da se tudi z ladije lahko vidita. Te deske (žaganice, blanje), ki bodo tudi branile, da se ladija tako

lahko ne prevrne, morajo biti k stenam ladije z močnimi železnimi kljukami dobro pribite. Mejna črta dopuščenega najvišjega potapljava naj se vpričo tehničnega postavljence, katerega oblastvo pošlje, ali pooblaščenega civilnega inženirja začrta na steni ladije, in o tej priliki naj se tudi določi širokost dotičnih desk.

Ako se primeri, da vsled bremena ali naklada na prevozilo sprejetega površina desk k vnanjima stenama pritrjenih leži v eni in isti ravnini z licem vode, tedaj je dopuščeni največji potapljav dosežen, ter ni dovoljeno nobenega človeka in nobenega bremena več vzeti na-nj. Ako bi se po tem, ko je ladija že odrinila, še le zapazilo, da je preveč naložena, tedaj je prevoznikova dolžnost, nazaj k bregu spraviti jo.

Ako podjetnik kakega prevoza ali pa prevoznik ta zaukaz kako prestopi, kazniti ga je, — kolikor njegov prestop ne podpada občni kazenski postavi, — po ministerskem ukazu od 30. septembra 1857 (Drž. zak. št. 198), brez ozira na kake druge naredbe, ki bi jih po okolnostih treba bilo gledé odstranitve prevoznika krivca, gledé ustavljenja samega prevoza i.t.d.; in na to stran se bođe štel za povečujočo okolnost, ako so prevažani ljudje morebiti sami prevoznika opominjali, da je ladija preobložena, pa se on za to ni zmenil.

Ta ukaz bodi z drugimi za prevažanje ljudi veljavnimi določili na samem brodišči (prevozišči) očitno pribit.

Politična in policijska oblastva, vodnostavbeni organi, županstva in žandarstvo imajo dolžnost čuti, da se bođe ta ukaz izpolnjeval.

Lasser s. r.

Chlumecky s. r.

Mannsfeld s. r.

129.

Razglas finančnega ministerstva od 16. oktobra 1876,

da se je velika colnija II. razreda v Reutte opustila in mala colnija II. razreda v Schönbichlu na Tirolskem premenila v malo colnijo I. razreda.

Velika colnija II. razreda v Reutte se je 30. dne septembra 1876 opustila, in ob enem mala colnija II. razreda v Schönbichlu premenila v malo colnijo I. razreda, ki ima oblasti velike colnije II. razreda.

Pretis s. r.

130.

Ukaz ministerstva za pravosodje od 17. oktobra 1876,

o začetku uradovanja Währinškega okrajnega sodišča v Doljnji Aystriji.

Po ministerskem ukazu od 5. marcija 1876 (Drž. zak. št. 25) v Währingu ustanovljeno okrajno sodišče naj začne uradovati 15. dne januarja 1877.

Glaser s. r.

131.**Razpis finančnega ministerstva od 23. oktobra 1876,**

da se je na Alt-Warnsdorfski postaji saske južno-lužiške državne železnice postavil colni in prigledni organ.

V zvršbo državne pogodbe sklenjene s Saskim dne 29. septembra 1869 (Drž. zak. od l. 1871 št. 61) o železnocestnih stikih na sasko-česki meji pri Viprtih-Georgswalde in Warnsdorfu se je o priliki dne 15. septembra 1876 začete vožnje po železnocestnem kosu Seifhennersdorf-Warnsdorf saske južno-lužiške državne železnice ustanovil na postajališči v Starem Warnsdorfu colni in prigledni (kontrolni) organ kot ekspozitura Warnsdorfske c. kr. velike colnije, katerega delo bode, odpravljati popotne ljudi (pregledovati njihove zvežnje, prejemati col od reči, ki jih imevajo s sabo, in od blaga okrajšanemu postopku podvrženega), dalje prigledovati, morebiti tudi štempljati vlake z blagom na izvozu in vvozu, ako je na njih kaj takega naklada, ki se je na vmesnih postajah izpod Ebersbacha sprejel, ali ki na izvozu še pred Ebersbachom železnico zapustí.

Enakšen organ je ondukaj postavila tudi kraljevsko-saska colna uprava.

Pretis s. r.

Popravek.

V postavi od 27. maja 1876, razglašeni dne 23. septembra 1876 pod št. 115 v XXXII. kosu Državnega zakonika, o razdelitvi občinskih zemljišč v Dalmaciji, naj se na strani 267 v drugem odstavku §^a 6, tretji vrsti odzgoraj, namesto:

„od 2. oktobra 1863 (Drž. zak. št. 108)“

čita:

„od 2. oktobra **1865** (Drž. zak. št. 108).“